

[Forsvarsministeren.]

vort Samfund. Naar det drejer sig om borgerlige Ombud, er der ogsaa en Del, der slipper fri, medens andre maa gøre Arbejdet, som de maaske ogsaa i visse Tilfælde nødtigt gør; men det Arbejde maa nu en Gang gøres. Jeg kunde ogsaa nævne andre Ting, som vel ikke er absolut analoge, men som dog er egnet til at bevise, at der er saa mange Omraader i Samfundet, hvor der foregaar en Art Lodtrækning, det er kommet ikke mindst grelt frem netop i denne Tid. Lad os sige, at en Stilling bliver opslaaet ledig, og der melder sig 100 Ansøgere, hvad der ikke er ualmindeligt i denne Tid, og mindst 50 af dem er fuldt ud kvalificerede. Der er kun een, som skal bruges, og det er i Virkeligheden fuldstændig Lodtrækning, i mange Tilfælde er det ganske umuligt præcist at sige, hvilken Mand blandt de 50, der er den absolut bedst egnede. Naar man saa stærkt retter Blikket imod denne Lodtrækning, ønsker jeg derfor at gøre opmærksom paa, at vi i vort Samfund har saa mange Forhold, der ligner denne Lodtrækning, og, som sagt, den ene kan være mere heldig end den anden.

For at komme til det Lovforslag, som det ærede Medlem Hr. Holstein har forelagt, vil jeg sige, at jeg har flere Grunde til at betragte en saadan Beskatning som uheldig. Det ærede Medlem har for Resten selv været noget inde derpaa; han nævnte bl. a. noget, jeg ogsaa vil anføre, nemlig at vi i Forvejen har rigeligt med Skatter her i Danmark, det kan vi antagelig nok blive enige om, og hvis vi nu kommer med en ny Skat, vil den ikke blive modtaget med Velvilje. Jeg gør opmærksom paa, at vi gennem flere Møder har behandlet et Spørgsmaal om Folkeforsikring, en Behandling, der først sluttede i Gaar. Lovforslaget derom var fremsat fra konservativ Side, og der er mange udenfor det konservative Folkeparti, indenfor Venstre i alt Fald mange, som har meget stor Sympati for Folkeforsikring. Det, der vækker Betænkelighed, er det Spørgsmaal, om Ungdommen, den yngre Slægt, er i Stand til at bære de Byrder, som maa bæres, hvis vi indfører Folkeforsikring. De aarlige Bidrag, der skal betales af de yngre Aargange efter begge disse Lovforslag, bliver noget lignende i begge Tilfælde. Da vi har saa mange Skatter, som vi har her i Landet, mener jeg rigtignok, man maa være meget betænkelig ved at gennemføre en Skattelov som den, der er Tale om her; der er Grænser for, hvad den yngre Slægt er i Stand til at bære. Vi forlanger jo ogsaa, at de gerne skulde foretage nogen Op-

sparing, men lægger vi saa den ene Skat oven paa den anden netop i de unge og yngre Aar, er det en ren Umulighed, at de kan spare noget op, som de skal bruge i det Øjeblik, de skal ind i en Virksomhed.

Jeg skal nævne en anden Grund. Efter min Mening vil en saadan Lov i alt Fald i betydelige Kredse gøre Forsvarssagen endnu mere upopulær, end den i Øjeblikket er — det ærede Medlem Hr. P. Munch smiler og nikker. Hvis man indfører en saadan Skat, vil der blive et nyt politisk Jagtrevier for alle Agitatorer, der har sat sig den Opgave at udrydde al Forsvarsvillie i vort Folk; det er efter min Mening netop den modsatte Bestræbelse, der bør udfoldes, det har jeg haft Lejlighed til at omtale, da Forsvarslovene var til Behandling; naar i alt Fald Flertallet er enig om, at vi skal have et Væрге, skulde vi se, om der ikke var Mulighed for at indrette vort Forsvar paa en saadan Maade, at Ordningen kunde blive noget mere populær ude i store Kredse, end den hidtil har været. Hvis vi imidlertid gennemfører en Skat som denne, kan det medvirke til, at Forsvaret bliver endnu mere upopulært, end det er i Øjeblikket.

For det tredje vilde en Skat som den, det ærede Medlem her har foreslaaet, hvis den blev gennemført, sikkert give et ringt Provenu, jeg tror, den vilde give betydeligt mindre, end det ærede Medlem beregner, mellem 4 og 5 Mill. Kr., jeg tror nemlig, der vil blive et Kapløb for at komme ind under Undtagelsesbestemmelserne, og af dem er der adskillige i det ærede Medlems Forslag. Jeg tror, man vil komme til at staa overfor evindelige Fortolkningsspørgsmaal med Hensyn til, hvorvidt der skal svares Skat, eller om man eventuelt i Henhold til Lovens Undtagelsesbestemmelser kan blive fri derfor. Derfor tror jeg, man som det fjerde kan nævne, at den vil blive meget vanskelig og meget dyr at administrere, og man har for Resten ogsaa set, at i andre Lande, hvor de har haft Skatten, er de gaaet bort fra den. Af de Lande, vi undertiden sammenligner os med, naar vi er inde paa en eller anden Lovgivning, er saa vidt jeg kan se Svejts det eneste, hvor man i dette Øjeblik oprettholder en Værneskat. Ja, naar vi gaar ned til Balkan, til Tyrkiet, har de maaske nok noget i den Retning, men naar vi sammenligner os med Norge, Sverige, Holland, Belgien, Tyskland, Østrig, Frankrig o. s. v., er der kun et eneste Land, der har Værneskat, nemlig Svejts. Men der er ogsaa der ganske særlige Forhold til Stede, saa at man ikke fuldt kan sammenligne det svejtsiske Værnepligtssystem med vort. Saa vidt